

BOSNA I HERCEGOVINA
Konkurencijsko vijeće

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
Конкуренијски савјет

RJEŠENJE

o utvrđivanju postojanja zabranjenog sporazuma

Sarajevo, juni 2010. godine

Broj: 01-02-26-041-36-II/09
Sarajevo, 14.06.2010. godine

Na osnovu člana 42. stav (1) tačka a), u vezi sa čl. 4. stav (1) tačka a) i d) Zakona o konkurenciji («Službeni glasnik BiH», br. 48/05, 76/07 i 80/09), u postupku pokrenutom po Zaključku o pokretanju postupka po službenoj dužnosti, broj: 01-02-26-041-1-II/09 od dana 26.01.2010. godine protiv Skupštine Kantona Sarajevo i Ministarstva saobraćaja Kantona Sarajevo radi utvrđivanje postojanja zabranjenog sporazuma iz člana 4. stav (1) tačke a) i d) Zakona o konkurenciji u oblasti regulisanja pružanja taksi usluga u Kantonu Sarajevo, Konkurencijsko vijeće na 106. (stošestoj) sjednici održanoj dana 14.06.2010. godine, je donijelo slijedeće

RJEŠENJE

1. Utvrđuje se da Skupština Kantona Sarajevo Odlukom o taksi prevozu („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj:10/04) ograničava konkurenciju u oblasti pružanja taksi usluga i indirektno utvrđuje cijene taksi usluga, što ima za posljedicu sprečavanje i ograničavanje tržišne konkurencije u smislu člana 4. stav (1) tačka a) Zakona o konkurenciji.
2. Nalaže se Skupštini Kantona Sarajevo da u roku od 3 (tri) mjeseca od dana prijema ovog rješenja donese izmjene i dopune Odluke o taksi prijevozu kojim će omogućiti tržišnu konkurenciju u oblasti pružanja taksi usluga i slobodno formiranje cijena taksi usluga poštujući tržišne uslove.
3. Utvrđuje se da Ministarstvo saobraćaja Kantona Sarajevo Planom i programom broja, razmještaja taksi stajališta i broja vozila po pojedinim taksi stajalištima za 2009. godinu („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj:15/09) i Cjenovnikom o taksi uslugama br. 04-27-1076-I/09 od 28.05.2009. godine, ograničava konkurenciju u oblasti pružanja taksi usluga i direktno utvrđuje cijene taksi usluga, čime spriječava, ograničava i narušava tržišnu konkurenciju u smislu odredbi člana 4. stav (1) tačke a) i d) Zakona o konkurenciji.
4. Nalaže se Ministarstvu saobraćaja Kantona Sarajevo da u roku od 3 (tri) mjeseca od dana prijema ovog rješenja donese Plan o razmještaju, kapacitetu i korisnicima taksi stajališta za 2010. godinu, kojim će biti omogućeno svim taksi prevoznicima – pravnim ili fizičkim licima koji ispunjavaju uslove da na transparentan način i pod jednakim uslovima mogu da konkurišu za dobijanje dopunske taksi oznake i zaključivanje ugovora o korištenju taksi stajališta.
5. Nalaže se Ministarstvu saobraćaja Kantona Sarajevo da u roku od 3 (tri) mjeseca od dana prijema ovog rješenja stavi van snage Cjenovnik taksi usluga broj: 04-27-1076-

I/09 od 28.05.2009. godine i time omogućiti slobodno formiranje cijena za taksi usluge znanovano na ekonomskim kriterijima i prema važećim uslovima tržišta.

6. Zbog ograničavanja i narušavanja tržišne konkurenciju u smislu odredbi člana 4. stav (1) tačke a) i d) Zakona o konkurenciji, izriče se novčana kazna Ministarstvu saobraćaja Kantona Sarajevo u visini od 50.000,00 KM (pedesethiljada KM) u smislu člana 48. stav 1. tačka a) Zakona o konkurenciji, koju su dužni platiti u roku od 8 (osam) dana od dana prijema ovog rješenja.

7. Nalaže se Skupštini Kantona Sarajevo i Ministarstvu saobraćaja Kantona Sarajevo, da u ostavljenom vremenskom roku dostave na uvid Konkurencijskom vijeću dokaze o izvršenju obaveze iz tačke 2.,4., 5. i 6. ovog Rješenja.

8. Ovo Rješenje je konačno i biće objavljeno u «Službenom glasniku BiH», Službenim glasilima entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

O b r a z l o ž e n j e

Konkurencijsko vijeće je na osnovu javno dostupnih informacija te analiziranjem pojedinih segmenata tržišta pružanja taksi usluga kao i propisa kojima je ova oblast regulisana u Kantonu Sarajevo, došlo do saznanja da postoji osnovana sumnja o postojanju sprečavanja, ograničavanja i narušavanja tržišne konkurencije, u smislu člana 4. stav (1) tačke a) i d) Zakona o konkurenciji (u daljem tekstu:Zakon) u oblasti pružanja taksi usluga.

Konkurencijsko vijeće je analizom propisa koji regulišu oblast pružanja taksi usluga došlo do saznanja da postoje određene nepravilnosti i neusklađenost pojedinih propisa sa Zakonom o konkurenciji, a to se prvenstveno odnosi na Odluku o taksi prijevozu („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj 10/04) (u daljem tekstu: Odluka) donesenu od strane Skupštine Kantona Sarajevo, (u daljm tekstu: Skupština), Cjenovnik taksi usluga broj: 04-27-1076-I/09 od 28.05.2009. godine donesen od strane Ministarstva saobraćaja Kantona Sarajevo (u daljem tekstu: Ministarstvo) te na godišnji Plan i program broja, razmještaja taksi stajališta i broja vozila po pojedinim taksi stajalištima za 2009.godinu („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj 15/09) donešen takođe od strane Ministarstva.

Uslovi za obavljanje taksi djelatnosti propisani su Zakonom o cestovnom prijevozu FBiH („Sl.novine FBiH“,br. 28/06 i 2/10), Odlukom, Pravilnikom o licenci za obavljanje javnog prevoza u cestovnom prometu („Sl.novine FBiH“,br. 65/06 i 18/08), Pravilnikom o tehničko-eksploatacionim uslovima za vozila kojima se obavljaju pojedine vrste prijevoza („Sl. novine Federacije BiH“, br. 51/06 i 79/06) i Pravilnikom o posebnim uslovima za motorna vozila kojima se obavlja prijevoz („Sl.novine Federacije BiH“, br. 7/07 i 86/07).

U skladu sa navedenim propisima fizičko ili pravno lice može obavljati usluge taksi prijevoza ukoliko posjeduje licencu „D“ koja se izdaje u formi rješenja od strane nadležnog Ministarstva iz oblasti prometa. Uslovi za dobivanje licence „D“ propisani su članom 11. Pravilnika o licenci za obavljanje javnog prevoza u cestovnom prometu i između ostalog podrazumijevaju posjedovanje dopunske taksi oznake za svako pojedinačno vozilo, koju izdaje nadležno ministarstvo. Uslovi za dobivanje dopunske taksi oznake propisani su članom 31. Odluke, koji propisuje da se kod dodjele oznake

zaključuje Ugovor o korištenju taksi stajališta. Član 25. propisuje na koji se način utvrđuju cijene taksi usluga, te da između ostalog Ministarstvo ima obavezu da obezbijedi da cjenovnik taksi usluga bude jedinstven na području Kantona, iako je propisano da taksi prevoznici samostalno formiraju cijene taksi usluga uz pribavljeno mišljenje Ministarstva.

Da bi se na nespornan način utvrdilo postojanje zabranjenog sporazuma iz člana 4. stav (1) tačka a) i d) Zakona, Konkurencijsko vijeće je donijelo Zaključak o pokretanju postupak po službenoj dužnosti broj 01-02-26-041-1-II/09 dana 26.01.2010. godine protiv Skupštine i Ministarstva.

U skladu sa članom 33. Zakona, Konkurencijsko vijeće je primjerak navedenog Zaključka o pokretanju postupka dana 04.02.2010.godine pod br: 01-02-26-041-6 (7 i 8) -II/09 dostavilo na odgovor stranama protiv kojih je postupak pokrenut, te i zainteresiranim stranama u postupku.

Ministarstvo je dana 22.02.2010. godine dostavilo Konkurencijskom vijeću pod brojem: 01-02-26-041-14-II/09 odgovor na Zaključak o pokretanju postupka u kome ističe slijedeće:

- da je nesporno da u obavljanju taksi prijevoza u Kantonu Sarajevu postoje određeni problemi koji su generirani neusklađenosti federalnih i kantonalnih propisa koji uređuju ovu djelatnost,
- da je Skupština 2004. godine pod pritiskom štrajka i blokade Kantona Sarajevo od strane taksi prijevoznika okupljenih u Udruženje „Sarajevo taksi“, donijela Odluku o taksi prijevozu, čija je primjena obavezujuća za Ministarstvo,
- da je Vlada Kantona Sarajevo na osnovu donešene Odluke uvela i dodatni kontrolni mehanizam kojim se kontroliše rad Ministarstva u prvostepenom upravnom postupku konstituisanjem drugostepene vladine komisije za rješavanje svih žalbi na prvostepena rješenja koja se odnose na dodjelu dopunskih oznaka,
- da je navedenom Odlukom propisano da ukupan broj taksi vozila i oznaka teži omjeru 1:700 prema broju stanovnika na području Kantona Sarajevo,
- da Ministarstvo nije povrijedilo odredbe član 4. Zakona sa aspekta utvrđivanja cijena taksi usluga, jer je shodno članu 25. Odluke, Ministarstvo davalo mišljenje neobavezujućeg karaktera za prijevoznike na njihove pojedinačne cjenovnike, vodeći računa da cjenovnik bude jedinstven na području Kantona Sarajevo. S toga je Ministarstvo želeći da nađe pozitivno rješenje, zatražilo od Udruženja taksi prijevoznika u Federaciji BiH, kao „krovnog“ udruženja da dostavi prijedlog cijena taksi usluga za Kanton Sarajevo. U prvoj polovini 2009. godine svaki taksi prijevoznik je formirao vlastitu cijenu mimo mišljenja nadležnog Ministarstva i ona je bila različita kod svih prijevoznika,
- da su nakon toga Ministarstvo i ministar lično bili izloženi raznim vrstama pritisaka i prijetnji od strane određenih taksi prevoznika,
- da je Ministarstvo u aprilu 2009. godine svim taksi prijevoznicima uputilo poziv za dostavu njihovog prijedloga cjenovnika na ovjeru u skladu s članom 38. stav 2. Zakona o cestovnom prijevozu Federacije BiH na koji nije odgovoreno, te je s toga ponovno dana 05.05.2009. godine Ministarstvo svim taksi prijevoznicima poslalo Prijedlog cjenovnika taksi usluga broj: 04-27-10761/JS. Nakon sastanka Federalnog udruženja taksi prijevoznika, dostavljeni prijedlog cjenovnika je usvojen, ovjeren i stupio na snagu 01.06.2009. godine nakon čega nije bilo novih pojedinačnih zahtjeva za promjenu cijena taksi usluga, te je isti i danas na snazi,

- da Ministarstvo na početku svake kalendarske godine donosi Plan i program razmještaja taksi stajališta i broj vozila po pojedinim taksi stajalištima u skladu s dokumentima prostornog planiranja i kriterijima utvrđenim Odlukom,
- da se prilikom donošenja ovog Plana rukovodi postojećim i zatečenim stanjem, jer je donedavno postojao samo „Sarajevo taksi“
- da se na osnovu raspoloživih mogućnosti i kapaciteta nova taksi stajališta dodjeljuju i drugim registrovanim prijevoznicima,
- da svi taksi prijevoznici u Kantonu Sarajevo svake godine potpisuju Ugovor o dodjeli taksi stajališta te uredno plaćaju njegovo korištenje,
- da će ovaj Plan i program razmještaja taksi stajališta biti definiran postojećim zakonskim aktima kao i novom Odlukom o taksi prijevozu koja je u fazi izrade.

Skupština Kantona Sarajevo je putem Pravobranilaštva Kantona Sarajevo svoj odgovor na Zaključak dostavila na usmenoj raspravi dana 14.04.2010. godine pod brojem 01-02-26-041-30-II/09 te isti ukratko obrazložila kako slijedi:

- obzirom da je prema članu 16. Ustava Kantona Sarajevo Skupština Kantona Sarajevo organ zakonodavne vlasti, a prema čl. 4. i 5. Zakona o principima lokalne samouprave u FBiH („Sl.novine FBiH“,br.49/06) jedinice lokalne samouprave su općine i grad, pogrešan je zaključak Konkurencijskog vijeća da je Skupština organ državne uprave odnosno lokalne samouprave i da se na nju ne može primijeniti Zakon,

- da je odredbom čl. 10. Zakona o organizaciji i djelokrugu organa uprave i upravnih organizacija Kantona Sarajevo određen djelokrug rada Ministarstva da vrši upravne i stručne poslove utvrđene Ustavom, Zakonom i dr. propisima, koji se odnose na ostvarivanje nadležnosti Kantona Sarajevo u oblasti saobraćaja. U skladu sa čl. 28. i 29. Ustava Kantona Sarajevo, Vlada Kantona odnosno Ministar u vladi je nadležan za predlaganje i davanje preporuka u vezi s propisima iz domena svog ministarstva.

- da u Vladi Kantona funkcioniše Ured za zakonodavstvo koji je dužan voditi računa o usklađenosti propisa,

- da Skupština ne može biti odgovorna za neusklađenost propisa, te da je Ministarstvo bilo dužno voditi računa o usklađenosti propisa i predložiti Skupštini donošenje i izmjenu istih.

U daljem toku postupka, Konkurencijsko vijeće je smatralo da je korisno održati usmenu raspravu i ista je održana u skladu sa članom 39. Zakona.

Usmena rasprava, nakon što je posle prvog zakazivanja za 31.03.2010. godine odgođena na zahtjev Ministarstva, održana je dana 14.04.2010. godine u sjedištu Konkurencijskog vijeća i istoj su prisustvovala sve zainteresovane stranke.

Na usmenoj raspravi na odgovor Skupštine su se očitovale i zainteresovane stranke u postupku i to : Zajko Vahid direktor Žutog taxi-ja doo Sarajevo, koji je istovremeno i zastupnik za „Paja taxi“ doo Sarajevo, „Adin-Benjo“ doo Sarajevo, „R&H&R company“ doo Sarajevo, „Holand Company“ Sarajevo, „Kale taxi“ doo Sarajevo i UG Cargo Sarajevo (Udruženje pravnih lica), Enver Suljagić predsjednik Udruženja Sarajevo taxi i Bašić Smail sekretar Udruženja taxi prijevoznika u Federaciji BiH.

Nadalje pored prednjeg očitovanja na odgovor Skupštine, strankam je omogućeno da se izjasne i na sve druge okolnosti i činjenice koje su prikupljene u toku postupka, a koje ukazuju da postoji povreda odredaba člana 4. stav 1. tačka a) i d) Zakona. Stranke su i dalje ostale kod svojih tvrdnji da ne krše navedene odredbe Zakona, dok su pojedine zainteresovane stranke tvrdile da Skupština odnosno Ministarstvo krši odredbe Zakona, a pojedine zainteresovane stranke da Skupština odnosno Ministarstvo radi u skladu sa Zakonom

U provođenju postupka Konkurencijsko vijeće je utvrdilo relevantno tržište za predmetni slučaj.

U skladu sa članom 3. Zakona i čl. 4. i 5. Odluke o utvrđivanju relevantnog tržišta («Službeni Glasnik BiH», broj 18/06) relevantno tržište se određuje kao tržište određenih proizvoda i/ili usluga koji su predmet obavljanja djelatnosti privrednih subjekata na određenom geografskom području.

Relevantno tržište proizvoda obuhvata sve proizvode i/ili usluge koje potrošači i/ili korisnici smatraju međusobno zamjenjivim, pod prihvatljivim uslovima, imajući u vidu naročito njihove bitne karakteristike, kvalitet, uobičajnu namjenu, način upotrebe, uslove prodaje i cijene.

U konkretnom slučaju relevantno tržište proizvoda ili usluga je pružanje taksi usluga.

Relevantno geografsko tržište obuhvata cjelokupan ili značajan dio teritorija Bosne i Hercegovine na kojem privredni subjekti djeluju u prodaji i/ili kupovini relevantnog proizvoda i/ili usluga pod jednakim ili dovoljno ujednačenim uslovima i koji to tržište bitno razlikuju od uslova konkurencije na susjednim geografskim tržištima. U konkretnom slučaju relevantno geografsko tržište je Kanton Sarajevo.

Dakle, relevantno tržište u ovom predmetu je tržište pružanja taksi usluga na području Kantona Sarajevo.

U cilju utvrđivanja postojanja zabranjenog sporazuma iz člana 4. stav 1. tačka a) i d) Zakona, Konkurencijsko vijeće je u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja na nesporan način utvrdio sledeće činjenice:

Oblast pružanja taksi usluga u Kantonu Sarajevo načelno je regulisana Zakonom o cestovnom prevozu Federacije BiH i drugim podzakonskim aktima, koji detaljnije propisuju uslove i način pružanja taksi usluga. Članom 10. ovog Zakona je između ostalog propisano da će Ministarstvo svojim propisima u skladu sa ovim Zakonom urediti uslove, način i specifičnost organizacije obavljanja prijevoza putnika ili tereta ili putnika i tereta na svom teritoriju kao što su uslovi, način i organizacija obavljanja taksi prevoza izdavanje rješenja za obavljanje pojedinih vrsta prijevoza i sl. Međutim, i pored ove izričite odredbe da će nadležno ministarstvo donijeti podzakonske akte, Skupština je donijela Odluku 2004. godine kojom odlukom se bliže određuju način i uslovi organizovanja taksi prijevoza na području Kantona Sarajevo. Neposredno prije pokretanja ovog postupka Parlamentarna Skupština Federacije BiH, je donijela Zakon o izmjenama i dopunama zakona o cestovnom prijevozu Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“; broj 2/10), koji zakon je stupio na snagu istog dana kada je pokrenut ovaj postupak. Jedna od suštinskih izmjena zakona odnosi se na član 10. Zakona koji je u izmjenama propisao da Skupština umjesto Ministarstva donosi podzakonske akte, koji će bliže utvrditi način, uslove i organizaciju obavljanja taksi usluga. Ova izmjena kao i ostale izmjene i dopune Zakona o izmjenama i dopunama zakona o cestovnom prijevozu Federacije BiH nisu otklonile nepravilnosti koje ukazuju da pojedine odredbe Odluke nisu u skladu sa Zakonom o konkurenciji.

Nadalje, detaljniji uslovi za obavljanje taksi usluga propisani su Pravilnikom o licenci za obavljanje javnog prijevoza u cestovnom prometu („Službene novine Federacije BiH“, br: 65/06 i 18/08) kojim je između ostalog propisano da bi fizičko ili pravno lice moglo obavljati usluge taksi prijevoza mora posjedovati licencu „D“ za taksi prevoz i „dopunsku taksi oznaku“ koje dokumente izdaje nadležno ministarstvo u skladu sa članom 10. Zakona o cestovnom prevozu Federacije BiH.

Članom 31. Odluke o taksi prijevozu je propisano da se „dopunske taksi oznake“ dodjeljuju po načelu jedna oznaka za jedno vozilo na period od godinu dana i da se kod dodjele zaključuje ugovor o korištenju taksi stajališta iz člana 18. Odluke sa Ministarstvom. Međutim, u prelaznim i završnim odredbama članom 42. stav 1. ove odluke je propisano da taksi prevoznici koji posjeduju važeću licencu „D“ ostvariće pravo na dodjelu „dopunske taksi oznake“ nakon potpisivanja ugovora iz člana 18. Odluke.

Analizirajući ove dvije odredbe nesporno se može utvrditi da su iste međusobno kontradiktorne i opravdano se postavlja pitanje na koji način se može dobiti dopunska taksi oznaka i pod kojim uslovima odnosno kada i kako se može zaključiti ugovor o taksi stajalištu. Osim toga Zakon o cestovnom prijevozu Federacije BiH propisuje kao uslov za obavljanje javnog prevoza putnika i robe posjedovanje odgovarajuće licence, a ne i posjedovanje dopunske taksi oznake. Ako izdavanje „dopunske taksi oznake“ posmatramo i u kontekstu sa dosadašnjom praksom donošenja godišnjeg plana o razmještaju, kapacitetu i korisnicima taksi usluga, koji planovi se uglavnom ne donose u skladu sa važećim propisima i koji uglavnom zadržavaju postojeće stanje u pogledu zaključenih ugovora o korištenju taksi stajališta, nesporno se može utvrditi da navedene odredbe sprečavaju i ograničavaju tržišnu konkurenciju u oblasti pružanja taksi usluga. Nadalje u Odluci kao i drugim podzakonskim aktima nije propisano ko i pod kojim uslovima može dobiti dopunsku taksi oznaku što u praksi ostavlja mogućnost da Ministarstvo koristeći samo diskreciono pravo odlučuje kome će izdati dopunsku taksi oznaku. Da je ova činjenica tačna i nesporna potvrdili su i pojedni predstavnici udruženja takstista kada su na usmenoj raspravi izjavili da je u ovim okolnostima skoro nemoguće dobiti dopunsku taksi oznaku odnosno zaključiti ugovor o taksi stajalištu, zbog čega su na ove nepravilnosti više puta bezuspješno ukazivali nadležnim kantonalnim vlastima.

Dakle kako je nesporna činjenica da odredbe člana 31. i 42. Odluke o taksi prevozu onemogućavaju da pojedini taksi prevoznici koji su ispunili uslove za obavljanje taksi djelatnosti pod jednakim i ravnopravnim uslovima dobiju dopunsku taksi oznaku i zaključe ugovor o korištenju taksi stajališta. Međutim, u praksi taksi prevoznici koji su ranije dobili dopunsku taksi oznaku i zaključili ugovor o taksi stajalištu, zadržavaju već ranije stečeno pravo. Imajući u vidu ovakvo činjenično stanje nesporno je da Skupština Kantona Sarajevo navedenim odredbama sprečava, ograničava i narušava tržišnu konkurenciju u oblasti pružanja taksi usluga i krši odredbe člana 4. stav 1. tačka d) Zakona.

Nadalje, članom 25. stav 1. Odluke je propisano da Cjenovnik usluga utvrđuju taksi prevoznici uz pribavljeno mišljenje Ministarstva, koja odredba je u skladu sa principom slobodnog formiranja cijena podrazumjevajući da se poštuju tržišne prilike i uslovi što i ministarstvo potvrđuje svojim mišljenjem. Međutim, stavom 2. navedenog člana Odluke je izričito propisano da Ministarstvo ima obavezu da obezbijedi da cjenovnik taksi usluga bude jedinstven na području Kantona Sarajevo, čime se odmah derogira princip slobodnog formiranja cijena taksi usluga kako je propisano u stavu 1. ovog člana Odluke. Da se cijene taksi usluga formiraju ne poštujući princip slobodnog formiranja cijena utvrđeno je uvidom u dostavljeni Cjenovnik taksi usluga broj: 04-27-1076-I/09 od 28.05.2009. godine iz kojeg se može vidjeti da je Ministarstvo donijelo cjenovnik taksi usluga. Isto tako je nesporno utvrđeno da su pojedini taksi prijevoznici pokušali da samostalno odrede cjenovnik svojih taksi usluga, ali u tome nisu uspjeli, jer im ministarstvo nije htjelo dati saglasnost odnosno isti ovjeriti, pozivajući se na odredbu Odluke da su dužni obezbijediti jedinstveni cjenovnik taksi usluga.

Navedenom odredbom indirektno je omogućeno da nadležno ministarstvo utvrđuje cijene taksi usluga čime sprečava, ograničava i narušava tržišnu konkurenciju u oblasti pružanja taksi usluga, a što je suprotno članu 4. stav 1. tačka a) Zakona.

Član 2. i 6. Zakona o kontroli cijena („Sl. novine Federacije BiH“, br.02/95 i 70/08) također propisuje da privredna društva, druga pravna i fizička lica formiraju cijene proizvoda i usluga slobodno prema uvjetima tržišta, pri čemu ne smiju narušavati propise o konkurenciji, a istovremeno su dužni utvrditi pravila o načinu formiranja cijena zasnovana na ekonomskim kriterijima i pridržavati se istih.

Dakle cijeneći pojedine odredbe Odluke, kao i dokaze koji su direktno posljedica primjene Odluke u oblasti pružanja taksi usluga, Konkurencijsko vijeće je utvrdilo da Skupština svojim aktima sprečava, ograničava i narušava tržišnu konkurenciju u oblasti pružanja taksi usluga čime krši odredbe člana 4. stav 1. tačka a) i d) Zakona, zbog čega se utvrđuje da Odluka nije u skladu sa Zakonom.

U cilju otklanjanja utvrđenih nepravilnosti nalaže se Skupštini i Ministarstvu da u roku od 3 (tri) mjeseca od dana prijema ovog rješenje uklone uočene nepravilnosti tako što će donijeti izmjene i dopune Odluke kao i staviti van snage važeći cjenovnik taksi usluga i o tome pismeno obavijestiti Konkurencijsko vijeće.

Članom 17. Odluke je propisano da Ministarstvo donosi Plan o razmještaju, kapacitetima i korisnicima taksi stajališta u skladu sa dokumentima prostornog planiranja i kriterijima utvrđenim ovom Odlukom, kojim planom se utvrđuje broj i razmještaj taksi stajališta, broj stajališnih mjesta za taksi vozila, kategorija taksi stajališta, visinu naknade za korištenje taksi stajališta i to za svaku kalendarsku godinu. Nadalje članom 31. Odluke je propisano da se dopunske taksi oznake dodjeljuju za period od jedne godine i da se kod dodjele oznake zaključuje i ugovor o korištenju taksi stajališta za svako taksi vozilo u skladu sa članom 18. Odluke. Međutim, analizirajući navedene odredbe kao i dosadašnju praksu donošenja plana o razmještaju, kapacitetima i korisnicima taksi stajališta može se zaključiti da Ministarstvo iste akte nije donosilo u skladu sa naprijed navedenim odredbama. Naime, ako se analizira Plan i program broja, razmještaja taksi stajališta i broja vozila po pojedinim taksi stajalištima za 2009. godinu („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj.15/09) može se vidjeti da Ministarstvo u 2009. godini neće potpisivati ugovore za korištenje taksi vozila iz člana 18. Odluke za nova taksi vozila osim zamjene postojećih vozila niti davati nove dopunske oznake odnosno da dopunske taksi oznake, ugovor o oznaci i ugovori o korištenju taksi stajališnih mjesta taksi prevoznika, pravnih i fizičkih lica zaključeni u 2005. godini važe do donošenja izmjena i dopuna Odluke, uz obavezu posjedovanja važećeg obrasca licence "D" za vozilo. Dakle iz Plana i programa za 2009. godinu, a tako je bilo i za sve planove od 2005. godine pa do danas, može se nesporno utvrditi da isti nije donešen u skladu sa važećim odredbama Odluke, da se istim Planom i programom pravna i fizička lica koja su prije 2005. godine stekli uslove za obavljanje usluga taksi prevoza dovode u povoljniji položaj u odnosu na one koji su iste uslove stekli nakon 2005. godine. Naime, taksi prevoznici koji su ispunili uslove za obavljanje taksi prevoza poslije 2005. godine, na ovakav način donošenjem Plana i programa za 2009. godinu dovedeni su u nepovoljan položaj u odnosu na taksi prevoznike koji su stekli uslove prije 2005. godine, čime su povrijeđene odredbe člana 4. stav 1. tačka d) Zakona, zbog čega se ocjenjuje da Plan o razmještaj, kapacitetima i korisnicima taksi stajališta nije u skladu sa Zakonom.

Ministarstvo saobraćaja Kantona Sarajevo će u roku od 3 (tri) mjeseca od dana prijema ovog rješenja donijeti Plan i Program za 2010. godinu, koji planom i programom će omogućiti svim taksi prevoznicima da na transparentan način i pod jednakim uslovima mogu konkurisati za dobijanje dopunske taksi oznake iz člana 31. Odluke i zaključivanje ugovora o korištenju taksi stajališta iz člana 18. Odluke o taksi prevozu i o tome pismeno obavijestiti Konkurencijsko vijeće.

Polazeći od nesporno utvrđene činjenice da je Ministarstvo saobraćaja Kantona Sarajevo prešlo odredbe člana 4. stav (1) tačke a) i d) Zakona, Konkurencijsko vijeće je u smislu člana 48. stav (1) tačka a) Zakona, izreklo novčanu kaznu u iznosu od 50.000,00 KM (pedesethiljada KM). Ovom odredbom je propisano da se kazna može izreći u iznosu najviše do 10% ukupnog godišnjeg prihoda iz godine koja je prethodila godini u kojoj je nastupila povreda Zakona.

S obzirom na visinu izrečene novčane kazne, Konkurencijsko vijeće nije imalo prvenstveno za cilj kažnjavanje zbog kršenja Zakona, već da upozori Ministarstvo da poštuje pravila tržišne konkurencije. Osim toga, izrečena novčana kazna je blaga, u odnosu na visinu novčane kazne, koja je mogla biti izrečena s obzirom na ostvareni prihod u 2008. godini koji iznosi 50.182.000,00 KM. („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj 04/08 – budžet za 2008. godinu).

Nakon sagledavanja svih relevantnih činjenica i dokaza Konkurencijsko vijeće je odlučilo kao u dispozitivu ovog Rješenja.

Pouka o pravnom lijeku

Ovo Rješenje je konačno i protiv istoga nije dozvoljena žalba. Nezadovoljna strana može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema, odnosno, objave ovoga Rješenja.

Predsjednik

Dr Stjepo Pranjić